

Dagverslagen
van de reis naar
Nieuw-Zeeland

Van 5 t/m 17 feb 2011

Beste folkloristen van de "Folkloergroep Fryslân",

Inhoudsopgave;

<i>Voorwoord:</i>		<i>blz.</i>	<i>03</i>
<i>Verslag van: Gerrie</i>	<i>zondag 28 november 2010</i>	<i>blz.</i>	<i>04</i>
<i>Tytsje</i>	<i>donderdag 2 december 2010</i>	<i>blz.</i>	<i>07</i>
<i>Klaas</i>	<i>zaterdag 11 december 2010</i>	<i>blz.</i>	<i>08</i>
<i>Thea</i>	<i>zaterdag 18 december 2010</i>	<i>blz.</i>	<i>09</i>
<i>Theo en Lian</i>	<i>zaterdag 15 januari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>11</i>
<i>Greetje</i>	<i>vrijdag 28 januari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>15</i>
<i>Sietsche</i>	<i>zaterdag 29 januari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>16</i>
<i>Goasse</i>	<i>zondag 30 januari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>17</i>
<i>Oege</i>	<i>zaterdag 5 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>18</i>
<i>Ida</i>	<i>zondag/maandag 6/7/februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>21</i>
<i>Gerrie</i>	<i>woensdag 9 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>22</i>
<i>Tiny</i>	<i>donderdag 10 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>24</i>
<i>Bauke en Yvonne</i>	<i>vrijdag 11 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>25</i>
<i>Johan</i>	<i>zaterdag 12 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>26</i>
<i>Bettie</i>	<i>zondag 13 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>26</i>
<i>Rjimke</i>	<i>maandag 14 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>31</i>
<i>Akkie</i>	<i>dinsdag 15 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>33</i>
<i>Tinus</i>	<i>woensdag 16 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>35</i>
<i>Henk en Annie</i>	<i>donderdag 17 februari 2011</i>	<i>blz.</i>	<i>36</i>
<i>Knipsels</i>		<i>blz.</i>	<i>37</i>

Voorwoord.

Als je dit leest, zijn we al weer een tijdje thuis. Sommigen van jullie hebben de aardbeving in Christchurch van dichtbij meegemaakt. Maar ook wij hebben er wat van meegekregen door een belletje van Berry van Dam van Singapore Airlines. Hij gaf aan dat hij alle mensen moest traceren die nog in Nieuw-Zeeland waren. Gelukkig hadden wij onze mensen snel getraceerd en was er voor hen niets aan de hand.

We mogen op een mooie reis terug zien en de mensen die de dagverslagen hebben gemaakt, bedankt hiervoor. Hierdoor hebben we een mooi naslagdocument om nog eens door te lezen.

Maar ook een compliment aan jullie allemaal, want zonder jullie hadden we dit niet kunnen doen. Wij zijn jullie hier dan ook zeer erkentelijk voor.

Volgens ons is dit de manier om onze folklore naar buiten uit te stralen. Wij gaan er vanuit, dat dit de toekomst zal zijn om nog dit soort reizen te kunnen maken. Wij hebben met elkaar aangetoond dat het mogelijk is. En wat ons betreft op naar het volgende optreden in ?

Maar we moeten ook erg blij zijn met de bedrijven en instanties die ons een financiële bijdrage hebben gegeven. Sponsors ook jullie bedankt;

Daarom sluiten wij af met de wens dit vast te houden en er mee door te gaan voor de toekomst van de Friese Folklore.

Bedankt.

Broer en Aukje Veenstra

Jan en Tjitske van der Meulen.

zondag 28 november 2010 in het dorps huis te Marrum

Zondagmorgen 28 november 2010 om 11.00 uur was het dan zover, de dag van kennismaking- en eerste oefendag voor de nieuw gevormde dansgroep “Folkloaregroep Fryslân”. De groep start met 33 personen, 14 dansparen, 4 accordeonisten (en 1 partner). De paren vertegenwoordigen de groepen uit Burgum, Hindeloopen, Heerenveen, Sneek, Dokkum, Terschelling en Leeuwarden.

We worden ontvangen met koffie en koek en maken kennis met elkaar.

Ondertussen worden de door Broer en Aukje gemaakte badges met onze namen uitgedeeld.

Jan van der Meulen heet ons welkom en vertelt ons hoe tot nu toe het verloop is geweest en welke zaken er zijn geregeld. De contacten voor dit Event lopen via Johan van Tuinen. Johan zal in de namiddag langskomen om met onze groep kennis te maken en iets over het programma in Nieuw Zeeland te vertellen.

We besluiten dat er van de reis een boekje zal worden gemaakt. Per dag zal er door één van de leden een verslagje worden geschreven. We hanteren de volgorde van “ik geef de pen door aan...”. Broer en Aukje gaan de verslagen verzamelen.

Na een gezellig koffie-uurtje gaan we naar de grote zaal om te dansen. Jan vertelt de opzet van het dansprogramma. De dansen van de groepen van het vasteland komen grotendeels overeen. De Terschellingers hebben hun eigen dansen. Het zal deze dag aftasten zijn om de dansen vloeiend in elkaar over te laten lopen. Jan en Tjitske hebben ook de volgorde van dansparen ingedeeld; dit om de verschillende soorten kostuums in de groep te verdelen.

Zo rond 12.45 uur is er gelegenheid om te lunchen. Naast ons eigen meegenomen brood was er voor de liefhebbers soep en broodjes kroket en/of frikandel. Hierna hebben we nog 2 blokjes gedanst en tussendoor nog iets kunnen drinken.

Als afsluiting van deze dag krijgt Johan van Tuinen het woord. Johan vertelt dat hij de initiatiefnemer en ook voorzitter van Event 2011 is. 23 jaar geleden is hij voor het eerst op bezoek bij familie in Nieuw Zeeland geweest. Voor hem is het eigenlijk zijn tweede land geworden. Johan komt uit Berlikum en heeft daar in 1995 een tuinservicebedrijf opgericht. In de winterperiode gaan enkele werknemers van zijn bedrijf naar Nieuw Zeeland om te werken (het is daar dan zomer). Johan heeft daar dan ook vele zakelijke contacten. In januari 2010 kwam Johan in gesprek met Thomas Beuker. Onder leiding van Thomas is in Nieuw Zeeland voor het Event 2011 een werkgroep opgericht. Johan kwam enthousiast naar Friesland terug en heeft contact opgenomen met Fryslân Ferbynt, de organisatie die ook in 2009 de festiviteiten voor New York hebben geregeld. Door de kennis en contacten in Nieuw Zeeland is Johan voorzitter geworden van de uit 8 personen tellende werkgroep in Friesland. Johan is de contactpersoon voor de werkgroep in Nieuw Zeeland en ook voor onze dansgroep met als aanspreekpunt Jan en Tjitske van der Meulen. Johan vertelt ons nog iets over het programma van 10 t/m 13 februari 2011. Ook zijn er nog vele vraagtekens rond het evenement met betrekking tot het budget. Het is nog niet allemaal duidelijk voor wie de kosten zijn. Maar

“dat sil wol los rinne” zijn de woorden van Johan. Het is de bedoeling om gastgezinnen te zoeken die van oorsprong uit de omgeving komen vanwaar de bezoekers aan het Event vandaan komen.. Het vervoer op 5 februari naar Schiphol is geregeld. De Promotiebus Fryslân van ITS reizen, zal onze groep vanaf het Provinciehuis naar Schiphol brengen.

Johan nodigt ons uit om op 2 december 2010 naar de startbijeenkomst van het Friezenevenement in het Provinciehuis te komen. Het blijkt dat sommigen onder ons al een persoonlijke uitnodiging hebben gekregen.

Door de snelle spontane reacties en het enthousiasme van dansers om mee te doen aan het evenement in Nieuw Zeeland, heeft Johan aan de organisatie laten weten dat onze groep ook mee moet doen met de evenementen in de zomer van 2012. Dit zullen we afwachten!

Gerrie Boterhoek

2 december 2010

Op 2 december 2010 was er een bijeenkomst in het Provinciehuis van Friesland. We zouden daar wat informatie krijgen en wat mensen ontmoeten die mee gaan naar Nieuw Zeeland.

De Folklore groep Friesland was gevraagd om alvast een voorproefje te geven van datgene wat we in Nieuw Zeeland zullen laten zien.

Er was een afvaardiging van de groep in klederdracht, zodat de aanwezigen konden genieten van enkele dansen, maar ook kennis kon nemen van de verschillende drachten in Friesland. Ons eerste optreden was in de hal, daardoor maakte een ieder gelijk kennis met ons. Vervolgens gingen we naar de serre, waar de koffie met cake klaar stond. Aly van der Mark had de leiding deze avond, maar had het niet moeilijk.

Verschillende sprekers kregen het woord, maar echt veel nieuws hoorden we niet. Fryslân Ferbynt, het wereldwijde netwerk voor iedereen die van Fryslân houdt, stuurt een afvaardiging.

Het programma in Nieuw Zeeland is door hen in samenwerking met een werkgroep in zowel Fryslân als Nieuw-Zeeland opgezet.

Tsjêbbe Hettinga droeg een mooi gedicht voor, hij zal ook een aandeel in het programma hebben.

De gedeputeerde Sjoerd Galema, die samen met z'n vrouw meegaat, sprak over het nut van dit soort evenementen.

Zo waren er nog wat sprekers, maar vooral Johan van Tuinen, de initiatiefnemer van deze reis hield een gloedvol betoog. Hij was in z'n nopjes, want hij had eindelijk Piter Wilkens over de streep getrokken, dus hij giet mei !!!

Johan zal de groep die op 6 februari in Auckland aankomt opwachten. Daar zullen ook de gastgezinnen zijn, of mogelijk worden we met een bus naar Hamilton gebracht en wachten daar de gastgezinnen.

Wat er verder gaat gebeuren, laten wij maar over ons komen, het komt vast goed. Wij dansten nog een keer en daarna konden we onder het genot van een hapje en een drankje nog wat napraten .

Toen we naar huis gingen, was het behoorlijk glad, maar iedereen is heelhuids thuisgekomen.

Sa dat wie it, groetnis en nochris Noflike Krystdagen en in Sûn 2011 tawinske, Johannes en Tytsje Olivier.

Zaterdag 11 december te Oosthem.

Als ik om 9 uur 50 in Oosthem in het Himsterhûs aan kom staat de koffie met kerstbrood al klaar op tafel welke goed smaakt. We hebben dan nog even tijd om bij te praten. Om ruim 10 uur neemt Jan het woord en praat ons verder bij over de gang van zaken en wat verder de bedoeling is. Als Jan uitgesproken is worden we verzocht om naar de boven zaal te gaan waar ons tijdelijke oefen ruimte is, daar de grote zaal bezet is voor een voetbal toernooi. Voor zo'n grote groep als de onze is de zaal niets te groot.

Om te beginnen zet Jan ons eerst in de juiste volgorde en begint voor ons met 3 nieuwe dansen n.l. de wals contra, de wals van de griffioen en de boeredûns. Als we dan zo aan het dansen zijn dan is het spoedig warm zodat de ramen al spoedig opengaan. Daar er een straffe wind stond moesten we er om denken niet naar buiten te worden gezogen. Jan doet zijn best om boven de mensen uit te komen daar er geen geluidsversterking was.

Al met al is het zomaar 12 uur geweest en tijd om de lunch in een andere zaal te gebruiken waar de soep en broodjes met kroket en frikadellen klaar staan welke wij ons goed laten smaken.

Na de lunch mogen wij in de grote zaal waar het een stuk frisser is maar wij dansen ons wel warm ook al omdat er een prachtige kurkvloer ligt welke zo glad niet is als de vloer in Marrum. Als Jan is ingeplugd op de geluidsinstallatie althans zijn hoofdset, gaan we beginnen met de polonaise. De dansen die wij 's morgens hebben aangeleerd hebben wij weer opnieuw door genomen, en ook de dansen die wij eerder in Marrum hebben aangeleerd.

Als je dan zo druk bezig bent is het ook zomaar weer thee pauze welke wij ons dan ook goed laten smaken. Na de thee nemen wij de knelpunten nog door wat blijkt best nog wel nuttig te zijn. Om 4 uur zijn we gestopt en naar huis gegaan vermoeid maar zeer voldaan.

Het Himsterhûs bedankt voor de prima bediening. Het was goed verzorgd.

Op 18 december hopen wij weer bij elkaar te zijn in Marrum .

Dit verslag is geschreven door Klaas van der Werk welke de pen door geeft aan Akkie Bootsma

Met een vr. gr.

Klaas.

Ferslach fan 18 december

Om 9.50 kamen wy mei ús 5en yn Marrum by de doarpshûs, doe siet der al in grutte groep.

Akkie Bootsma fan Snits soe it deiferslach skrieuwe mar wie felt troch de griep. Ik siet neist Klaas en hy sei ik sil freegje wie it hjoed skrieuwe wol. Dan hear ik my sels ja sizzen, ik wol it wol dwaan. Dus minsken hjir in beknopt ferslach.

Tidens de kofje/tee fertelde Jan dat it Hylper schaatsmuseum frege at wy by de wheriepening dûnsje woene as Fryske Folklore groep. Wylst Jan it frege wiene de Hylpers krek binnen kommen en Sietsche sei ik sil it mei úse groep beprate. Jan sei ik fyn dat it troch jim dien wurde moat. We kin net om eigen groepen hinne.

De kofje gie wat mis, om ûnferklearbere reden wie in grutte tank mei kofje leech rûn, dus gjin kofje en Johannes Olivier stie te dweiljen. Wie der súver raar fan wurden, mar dat wie de moarns al sa sei syn Frou Tytsje.

Ik sil prebearje om de ferskes dy't we tidens it dûnsjen sjonge op papier te krijen sadat elk oefenje kin, misskien sjonge we wol yn't fleantúch. Der sitte we toch in skoft.

Jan fertelde dat hy wit dat we 10 februaris yn Ons Dorp in optreden fersoargje sille by hollânske âlderein mei 2 NS groepen (te moeilike nammen).

Mar ek dat we GJIN sybsydsje krije fan Profinsje Fryslân en de Prins Bernard Stichting (Het Anjerfonds), Jan sei ik rin nooit wer in kollekte foar se!!

Ik ha Lize Muijskens fan Skylge frege at se in blanko papier foar my hie om ús hântekeningen op te setten, dy't Jan v/d Meulen mei de beswierbryf nei it Provinsjehûs stjoere kin. Jan wie no te lilck om in goeie bryf op papier te krijen, doe sei Bauke fan Skylge: wel schrijven als je boos bent en later aanpassen. Elts sette fuort syn hântekening.

Jan sei dat hy Gerrie frege hie om fanôf Ljouwert as rysliedster te fungeren, mar dat nimt Theo de hinnereis op syn skouders en werom op de 16^e dogge Johannes en Tytsje dat.

Ik freege at der ek foto's fan ús siraden en earizer mei gean, sadat je by de douane sjen litte kinne wat we yn ús koffers ha, der moat de siraden yn ferfiert wurde en net yn de hânbagaasje.

Bauke Bergsma fan Skylge freget hoe de folgorde wurdt, Jan set it op paipier en is der al mei dwaande. (Sels de tiid wurd hjoed opnommen fernimme we letter.)

10.25u begjinne we yn de seal te dûnsjen, en je sjogge dat der wat foarm yn komt, de Skylgers krije it ek ûnder de knibbels.

11.15u mei we in fluch bakje, omdat guon mar in heal of 1 bakje hân ha. Dan smakket kofje sa lekker hé.

Dan dûnsje we oan't 12.20u wernei we ús eigen iten op ite kinne, mei in bak tomatosop en in broadsje kroket of frikandel, en dan is der ek wer kofje of tee.

13.00u mar wer los mei it dûnsjen en it giet wer mei fleur en faasje. De Skylgers dûnsje in pear x allinnich of yn úse rûnte. Dan moat wy der wer tusken en mei dat yn stromen ha guon wat muoite mei, mar dat komt wol goed.

Om 14.30u ha we tee/kofje pause en doe tochten Greetje en Sjoukje (de hulpmusikante) al dat we stopten, mar nee, safier wie it noch net.

Tsjin fjouweren winske Jan ús allegear noflikke Krystdagen en in goeie jierwiksel. Dat we elkoar takom jier de 15e Januaris wer yn Marrum moetsje sille.

Gelokkich wiene de diken fry fan snie en koe elts feilig nei hûs ride.

Hjirby winskje Oege en ik elts in hiel leafdefol 2011 ta, en dat we in ûnferjittelijke reis mei elkoar belibje sille.

Groetnis fan Thea de Jong

“Vertaling” van het verslag van zaterdag 18 december.

Om 9.50 uur kwamen we met z'n 5en bij het dorps huis aan, toen zat er al een grote groep.

Akkie Bootsma van Sneek zou het dagverslag schrijven maar was gevelde door de griep. Ik zat naast Klaas en hij zei ik zal vragen wie het vandaag wil schrijven. Dan hoor ik mij zelf al ja zeggen, ik wil het wel doen. Dus mensen hier een beknopt verslag.

Tijdens de koffie/thee vertelde Jan dat het Hindelooper schaatsmuseum vroeg of we bij de heropening wilden dansen als Fryske Folkoaregroep. Terwijl Jan dat vroeg waren de Hindeloopsters net binnen gekomen en Sietsche zei ik zal het met onze groep bespreken.

Jan zei ik vind dat het door jullie gedaan moet worden. We kunnen niet om eigen groepen heen.

Met de koffie ging er iets mis, om onverklaarbare reden was er een grote tank met koffie leeggelopen, dus geen koffie en Johannes Olivier was al aan het dweilen. Hij was er eigenlijk niet lekker van geworden, maar dat was hij 's morgens ook al, zei zijn vrouw Tytsje.

Ik zal proberen de liedjes die we tijdens het dansen zingen op papier te zetten zodat iedereen kan oefenen, misschien zingen we wel in het vliegtuig. Daar zitten we toch heel lang.

Jan vertelde dat hij wist dat we 10 februari in Ons dorp een optreden zullen verzorgen bij Nederlandse bejaarden met 2 Nieuw Zeelandse groepen (te moeilijke namen).

Maar ook dat we geen subsidie krijgen van Provincie Fryslân en de Prins Bernhard Stichting (het Anjerfonds), Jan zei ik doe nooit weer een collecte voor hen!!

Ik heb Lize Muijskens van Terschelling gevraagd of ze een blanco vel papier voor me had om er onze handtekeningen op te zetten, welke Jan v/d meulen met het bezwaarschrift naar het Provinciehuis kan sturen. Jan was nu te boos om een goede brief op te stelen, toen zei Bauke van Terschelling: wel schrijven als je boos bent en later aanpassen. Iedereen zette meteen zijn handtekening.

Jan zei dat hij Gerrie had gevraagd om vanaf Leeuwarden als reisleidster te fungeren, maar dat neemt Theo op de heenreis op zijn schouders en op de terugreis gaan Johannes en Tytsje dat doen.

Ik vroeg of er ook foto's van onze sieraden en oorijzer meegaan, zodat je bij de douane kunt laten zien wat we in de koffers hebben, er moeten de sieraden in vervoerd worden en niet in de handbagage.

Bauke Bergsma van Terschelling vraagt hoe de volgorde wordt. Jan zet het op papier en is er al mee bezig. (Zelfs de tijd wordt vandaag opgenomen, horen we later.)

10.25 uur beginnen we in de zaal met het dansen en je merkt dat er wat vorm in komt, de Terschellingers krijgen het ook onder de knie.

11.15 uur krijgen we een snel bakje, omdat een aantal maar een half of 1 bakje heeft gehad. Dan smaakt de koffie zo lekker, nietwaar.

Dan dansen we tot 12.20 uur waarna we ons eigen eten kunnen verorberen, met een bordje tomatensoep en een broodje kroket of frikandel en dan is er ook weer koffie of thee.

13.00 uur maar weer verder met het dansen en dit gaat met veel elan. De Terschellingers dansen een paar keer alleen of met ons in de kring. Dan moeten wij ons er weer tussen voegen. Met dat instromen hebben sommigen wel wat moeite, maar dat komt wel goed.

Om 14.30 uur hebben we thee/koffie pauze en toen dachten Greetje en Sjoukje (de hulpmuzikante) al dat we zouden stoppen, maar nee, zo ver was het nog niet.

Tegen vieren wenste Jan ons allemaal prettige Kerstdagen en een goede jaarwisseling en dat we elkaar komend jaar op 15 januari weer in Marrum zullen treffen.

Gelukkig waren de wegen sneeuwvrij en kon een ieder veilig naar huis rijden.

Hierbij wensen Oege en ik iedereen een liefdevol 2011 en dat we een onvergetelijke reis met elkaar gaan maken.

Groeten van Thea de Jong

Dagverslag zaterdag 15 januari 2011 van Theo en Lian

Pff ... valt niet mee, om 6.30 uur rinkelt de eerste wekker. Nog geen vijf minuten later de tweede, we moeten dr echt uit bootje gaat gewoon om half acht. Nog even douchen en ff de koffer checken of we alles hebben. Want ja ... er wordt gefilmd vandaag, moet er tot in de puntjes goed uit zien. .... Toe schiet op, de broodjes moeten nog worden gesmeerd en ik wil nog een kopje thee.... O weet je wat doe het in het thermoskannetje dan kan het mee aan boord. Help .. wat moet ik dan weer aan vandaag.. “vrouwen altijd het zelfde”..... Toe schiet op het is tien over zeven, koffer in de auto en gaan met die banaan, kunnen natuurlijk niet te laat zijn.

Net op tijd aan boord, nog wel ff met een scheef oog gekeken naar de auto van Yvonne... had ze ook haast of zo ?, gewoon met het reserve wiel lekker buiten het parkeervak, toch maar ff Bauke bellen.. Iedereen is d'r en van ons mag de boot vertrekken.. Hebben we alles ? niet iemand iets vergeten ?? Heerlijk aan ons kopje thee, gezellig met elkaar aan het kletsen over de reis die we met zn allen geboekt hebben vliegt de drie kwartier voorbij en varen we de haven van Harlingen binnen. Zoals altijd staat Bauke op de haven om de tweede auto op te halen met Jan. Zo en dan kunnen wij nog even een bakje koffie drinken in de terminal van de Rederij. Na 15 min staat Jan weer bij ons en even later komen ook Bauke en Gerry er al aan, al helemaal in Jak en Rok.

Koffers in de auto en hup op naar Marrum ..hoeveelste keer ook al weer deze zaterdag ? de vierde toch ?... JA we hebben dr zin in allemaal. In Marrum zoeken we een geschikte ruimte om ons te verkleeden en ja, natuurlijk eerst de dames. De heren kunnen niet lang wachten en staan al snel ook te verkleeden ... WAT ?? Ida dr overrok..shit, hij zit dr echt niet in.. goed gekeken? Ja echt niet mee.....Gelukkig heeft Tytsje nog iets thuis en wordt Johannes naar huis gestuurd om een rok te halen. Gelukkig hij past. Zo langzamerhand druppelt iedereen in klederdracht binnen. En staan we elkaar met bewondering te bekijken , ... Hey is Theo dr nie ? Jawel jo..kijk daar in pak met pet op ...hihih. O zag het nie....tja zo ging het een ieder wel af dacht ik.

Om tien uur stonden we allemaal klaar om aan de dag te beginnen. Ook omrop Fryslân had zn camera's opgesteld om een opname van ons te maken voor het progamma Hjoed van vandaag. We beginnen met de polonaise...jee. Thea wat heb je een klamme handen, je bent toch niet zenuwachtig? Nou best wel, organiseren prima maar hoeft zo nodig niets te zeggen. Mooi de polonaise en zo mooi iedereen in klederdracht ..echt mooi. En omrop Fryslân maar filmen. Thea wordt naar voren gehaald en moet een paar vragen beantwoorden voor de camera en stelt een aantal groepen voor met verschillende klederdrachten. Terwijl Thea geïnterviewd wordt dansen wij de ijspolka zonder muziek en dansen nog de Boerendans. De cameraploeg neemt afscheid van ons en zegt dat het vanavond wordt uitgezonden, maar dat er veel items zijn en ze niet weten hoeveel dr van wordt uit gezonden. Tijd voor de groepsfoto dat neemt toch wel wat tijd in beslag om iedereen op de juiste plek neer te zetten, maar allemaal gelukt. Ziet er leuk uit !!!

En nu koffie ... heerlijk !!

Jan v.d. Meulen maakt van de pauze gebruik om het een en ander mee te delen over de verloop van de dagen in Nieuw Zeeland. Zoals het verblijf in een motel de eerste nacht, twee dagen in Auckland, optreden in het verzorgingshuis, opvang van ons bij gastgezinnen van de Auckland dansers, de doorreis naar Hamilton, opvang aldaar en de diverse optredens de donderdag, vrijdag en zaterdag. En het bij wonen van de kerkdienst op de zondag waar we worden verwacht in Jak en rok(klederdracht). en een lied gaan zingen. Ook heeft Jan een

aantal financiële mededelingen over subsidies en sponsors. De provincie heeft toch ergens nog een potje met een beetje geld. Ze voelden zich een beetje voor het blok gezet maar de verwachting is toch een 2500 euro vanuit het potje. En Jan had een ontmoeting met de wethouder van de gemeente aldaar, die cultuur onder zich heeft en heeft zich nog even sterk gemaakt heeft voor een bijdrage of vrijstelling van de onkosten voor het dorphuis van Marrum. Johan was druk in de weer geweest met de shirts met opdruk voor de reis. De proef druk zag er mooi uit, iedereen was dr enthousiast over.

Ook kreeg Lian nog een woord van dank, zij heeft de rederij bereid gevonden om de kaarten voor het weekend van 28 januari te sponsoren. Ook kwam dr nog wat informatie over de overnachtingen op Terschelling en wat huishoudelijke mededelingen

Tijd om te dansen... jammer dat we GP tv moesten laten gaan, die had een spoedklusje.. volgende keer beter. O ja, eerst nog ff de gewone kleren aan.

En nu snel aan de slag met onze dansen, hoe was het ook al weer en hoe is het verloop van de choreografie? Even serieus aan de slag en een vraag van Jan was om toch even niet te veel te kletsen als we langs de kant staan wachten/kijken als er andere paren aan het dansen zijn.....moeilijk hoor..hihihi. Voor dat we er erg in hadden was de over heerlijke soep al klaar en konden we eeeeeeeeten.

Genietend van onze broodjes kroket, frikandel en de geweldige soep deelt Lian de boottickets uit en heeft Bauke nog iets leuks te melden over het Terschelling weekend. En wordt er hier en daar wat gezongen van de Thea uitgedeelde liedjes.

Kom op dan weer aan de slag voor dat we het weten is het half vier en dan komt Johan van Tuinen nog het een en ander vertellen. En ons dag zeggen, want hij vliegt deze week al naar Nieuw Zeeland om het een en ander nog door te nemen.

Na wat ongein gaan we weer lekker dansen en is het al weer tijd voor een kopje thee, moest ook want dr had al een... skjïn syn nocht. Hahaha.

Na de thee nog even wat tijd voor wat verzoek dansen en tijd voor Johan.

Veel nieuws had hij niet te vertellen, was al veel geregeld, ook de Nieuw Zeelanders waren goed bezig met de voorbereidingen, terwijl het daar bouwvakantie is. Maar wat voor ons belang is dat we dr een leuk feestje van gaan maken. Nou dat gaat wel lukken. En hij wenst ons een goede reis. Ook wenst Tytsje ons een goeie reis (en wij hun natuurlijk) zij gaan de 20 ste februari die kant al op, we zien Tytsje en Johannes dus niet op Terschelling ook Anne en Alie, niet zij vertrekken ook binnenkort.

Tijd om te gaan, het is na vieren en het bootje wacht nie. In Harlingen aangekomen hebben we nog even tijd om het rooie rakkertje van Yvonne en Lian te drinken en stappen we met zn allen aan boord. Na drie kwartier liggen we weer in de haven van Terschelling en zeggen we elkaar gedag. Lekker naar huis... even wat eten snel eten dus want Iris (dochtertje van Lian) moet naar Volkdansen. We springen maar weer in de auto om haar even te brengen. Daar binnen gekomen worden we al snel gestrikt om nog even als extra paar met de kids de Riel te dansen... oke doen we ff, hadden we toch nog in de benen..... maar daarna snel naar huis anders zijn we nog langer aan de beurt.

Thuis op de bank de tv op kanaal 11, omrop Fryslan aan.. en in afwachting van.....LEUK , ja leuke opnames echt top en best trots op ons allen.

En nu ? ...Moe en voldaan op de bank... was weer een heerlijke dag.

Vrijdag 28 januari 2011 op reis naar Terschelling.

6.00 ging de wekker ik vlieg eerst nog even naar Delfstrahuizen om op onze kleine Beppe sizzer te passen. Om 13.00 uur naar St. Annaparochie daar krijg ik een lift van Sjoerd de Vries we halen Gerry op en rijden naar Harlingen.

Bij aankomst boot worden we al van verre begroet door Rjimke.

Eerst even heerlijk op het dek in de zon gezeten daarna binnen onze mede passagiers opgezocht en lekker bij gekletst. Bij aankomst op Terschelling stond Bauke Bergsma ons op te wachten daarna met z'n allen in de bus naar

Baaiduinen Kampeer Boerderij de CYPRIAN. Daar de verdeling van de kamers en de bedden opgemaakt om dan heerlijk van onze operatief te genieten.

Het was een hele gezellige boel de macaronie daarna deed ons goed smaken.

Theo Polman kwam naar mij toe met de mededeling ik wil je vandaag even vereren, ik dacht bij mezelf wat leuk en waarmee dan ik geef je namelijk de Pen om het verslag te schrijven charmant vinden jullie ook niet.

Onderhand kwam er heel veel jeugd binnen de Jeugdgroep van VTV Terschelling. Deze groep heeft 43 leden. Deze groep is in 1947 opgericht de kinderen hebben voor ons gedanst en gezongen ook hun Clublied.

Er waren 3 speellieden Boukje Jan Kees en Anne. De leidster van de groep was Annelies. De

kinderen gaven een echte demonstratie Spaanse Wals, Riel, Oude Mazurka, Skots, Hakketone, De Uil. Heerlijk om te zien hoe de muzikanten voor het lieve Vaderland weg speelden. Het was aandoenlijk om te zien hoe Broer en Zus Sil van 9 jaar en Margriet van 12 jaar met elkaar dansten.

De jongste danser was Tristan van 8 jaar. Hij deed het ontzettend knap. De oudste dansers waren 17 jaar. Ook dansten ze de schoenlapper voor ons en daar werd ook bij gezongen uit volle borst. Heel goed gedaan Jongens en Meisjes, wij hebben er van genoten. De avond werd voortgezet met muziek en zang kleuterschoolliedjes: Ameland, de klok van Arnemuiden. Het was een hele gemoedelijke vrolijke avond. Om 22.00 uur voegden Goasse en Sietsche hun ook bij de groep. Om 24.00 uur was het stil en rustig in de Cyprian.

Greetje Koopmans-Langhout.

Verslag van zaterdag 29-01-2011.

's Morgens om 8 uur zitten we al aan een heerlijk uitgebreid ontbijt. Waarna we om 9 uur op de bus stappen, om op West in Ons Huis van een lekker kopje koffie te genieten. Ondertussen vertelt Bauke de geschiedenis van het gebouw, en bekijken we de prachtige foto's, die vanuit

een vlieger gemaakt zijn van de fraaie kusten van ûs Schylger Lândsje. Maar hierna, moet er hard worden gewerkt, aan het dansprogramma voor N.Z. En dat hebben we, tot de âlde bônken kreaken. Tussendoor zijn we voorzien van ons natje en droogje, alles weer prima verzorgd. Om 4 uur, na 3x het programma gedanst te hebben, vertrekken we naar ons pension, sommigen hadden schijnbaar nog niet genoeg beweging gehad, en gaan de ongeveer 6 km. lopend afleggen. Anderen gaan met de bus terug.

En dan volgt het avondprogramma.

Voor het eten even met elkaar borrelen, de tongen worden lossen, men leert elkaar wat beter kennen, relaties worden verduidelijkt, kortom een hele genoeglijke en gezellige sfeer.

Na een heerlijk stampot buffet, komen er nog 2 Schylger muzikanten, zij brengen 2 liedboekjes mee, met Friese en Schylger liedjes.

We zingen onze kelen schor. En dan blijkt dat er heel wat talent in onze groep zit. Allereerst een betoefde sprekker in de persoon van Sjoerd. Sjoerd hat it tige nei 't sin, en hoopt dat de groep bestaan blijft, dit smaakt naar meer, hetgeen door velen wordt beaamd. En dan krijgen we Lilly Marleen op bezoek, prachtig vertolkt door Greetje, die ons vrouwen later ook komt vertellen, dat een rimpeltje, een onderkin of wat de ouderdom ook meebrengt, er niet toe doet, het gaat om het innerlijk. Mar ja, it each wol soms ek wol wat.

Goasse zingt een lied oer in fiskerman dy't longert nei de fisker-himmel.

Bauke verhaalt van een samenspraak van een paar mannen bij Het wakend Oog.

Vrouwen zingen de mannen toe en andersom, en we weten nu allemaal in welke maand een ieder van ons geboren is.

Sommigen zijn doorgedaan tot in de vroege uren, anderen gingen een beetje eerder moe en voldaan te kooi.

En zo was deze oergezellige en noflike jûn, zomaar weer voorbij.

Schylgers jimme ha d'r foar soarge dat it TOP wie.

Sietsche Ykema

Zaterdag 29 januari, de schrijverspen over genomen van Sietsche

Met een korte maar goede nachtrust, was ik getuige van een prachtige zonsopgang bij Kinnum. De zon kwam langzaam boven de zeedijk uit, prachtig helder weer. Later bleek dat het grootste deel van Nederland in de mist zat, terwijl ik daar op dat moment geen weet van had. Om 9 uur stond het ontbijt klaar met alles erop en eraan, wat zijn we verwend. Wij hebben meteen wat extra brood gesmeerd voor de lunch. Daarna tassen/koffers gepakt, welke

bij Bauke en Gerry in hun 4 wieldrive en strandauto geplaatst werden. Er werd afscheid genomen van ons logeeradres in Baaiduinen en wij namen plaats in de strandbus. Deze was speciaal voor ons gehuurd en hiermee gingen wij strand waards. Wat een luxe, van uit de hoge bus, hadden wij een prachtig uitzicht over zee, strand en duinen. Onderweg kregen wij nog een mooi verhaal van de chauffeur en gids over “De Cyprian” de naam geveer van de groepsaccommodatie waar wij het zo goed hadden gehad. De Cyprian was

een boot die in vroegere tijden (wanneer ook alweer?) hier op het strand van Terschelling was vergaan, men had geprobeerd de bemanning van boord te halen met de reddingsboot, maar dat was helaas niet gelukt. De boot kwam steeds dichterbij het strand toe en dreigde in tweeën te breken om dan zo met man en muis te vergaan. Maar één van de voorvader van Jan Kooyman was zo dapper om een roep (touw) over te brengen, de gehele bemanning werd gered door deze heldendaad. Helaas is er één verdronken, dat was het varken, deze spoelde aan, hij was nog warm. De Schylgers die daar op het strand stonden, nat, koud, hongerig en verkleumd hebben het varken toen terplekke, zo wil het verhaal, geslacht en opgegeten. Jaarlijks, om dit varken te eren en te herdenken, wordt er een varken geslacht en aan het spit gebraden, en natuurlijk opgegeten. Velen

(badgasten) hebben dan de volgende morgen een kater van de drank die op een dergelijk avond rijkelijk vloeit. Verder op kregen wij uitleg van natuurlijk duinbeheer (niets doen) en begeleid duinbeheer door Rijkswaterstaat (kost veel). De bewoners van oost zijn bang dat ze richting west moeten verhuizen omdat er niets van hun eiland over blijft, want er slaat nu heel wat duin af. Op de terug weg was er één van de strandpalen versierd met een Engelstalig bord, wat er op stond weet ik niet meer, hier hebben wij koffie gedronken. De beentjes gestrekt foto's gemaakt en een echte Schylger Juttersbitter achterover geslagen. De groepsfoto van de groep is hier bij paal zoveel ook genomen. Hierna zijn wij weer zeer comfortabel, met onder weg nog een verhaal over een Russisch schip welke vergaan was, en waarvan de masten nog lang boven water hadden gestaan, met de strandbus via de

Noordvaarder vervoerd naar West richting “Ons huis”. Na 12 uur konden wij hier pas terecht. Wij waren iets te vroeg, maar dat was niet erg, het was mooi weer en zo konden wij onze beentjes nog eens strekken, voor dat ze weer moesten gaan dansen. Hier moest weer geoefend worden de laatste oefeningen voor het grote gebeuren. Riemke had de gang er weer in en Johan en Yvonne deden dapper mee. Jan v.d. M had geen medelijden er moest

geoeffend worden. Tussentijds een kleine pauze om het lunchpakket te nuttigen en koffie/ thee of zo te drinken. De vloer moest ook nog gedweild worden want deze was door het zand aan de schoenen steeds gladder geworden. Het was al over 16.00 uur dat we stopten met dansen. Moe maar voldaan, nog wat zitten na zitten kletsen, want de boot ging pas om 17.30 uur. Oege was zeer vereerd dat hij van mij de pen kreeg voor het volgende verslag van zaterdag 5 februari en heeft mij daarvoor uitvoerig bedankt. De Skylgers hebben ons met zijn allen naar de boot gebracht, wij hebben Bauke zijn terreinwagen, die nog vol zat met tassen en koffers, weer leeggemaakt. Toen was er het afscheid van de Skylgers hartelijk zoals wij ook ontvongen waren. Bedankt Skylgers voor jullie goede zorgen. Het reisje met de boot ,wat kletsen, eten en drinken was zo voorbij en stonden wij op de haven van Harlingen voor dat wij het in de gaten hadden. Goeie heu en oant sneon en een ieder ging zijn eigen weegs, met een prettige herinnering aan een geweldig weekendje Terschelling.

En foar de Friezen yn Ny Seelân: “here we come” om ús mei jimme te ferbynen.

En wy hoopje fansels dat wy Johannes en Tytsje yn Auckland moetsje en Anne en Alie yn Hamilton.

Goasse

5 februaris

Sneon 5 Februaris fertrokken Thea en ik moarns 5.40 via Marsum nei Harns om de twa froulje by de waddenpromenade ôf te setten mei de koffers. Ik gie sels fierder nei de Súderstrjitte 17 wer úse auto yn Bauke en Gerrie hun garaasje stean mocht.

Mar ik ha earst Gerrie en hun koffers nei de it selfde plak brocht wer ik earder de twa froulje ôf set hie.

Doe bin Bauke en ik yn 5 min. nei de promenade rûn wer it hurd waaide en kâld wie. In skoftsje letter waren Sietske en Goasse, troch Sietske har man ôfset. De rest fan de Skylgers kaam doe ek út harren Hotel by ús stean.

De bus wie 6.25u út Ljouwert wei by ús, wer hy om 6.00u de oaren oppikt hie, neidat de koffers ynladen wiene koe de reis begjinne.

Bussjauffeur Piet stelde him namens ITS foar en fertelde dat hy ús nei Skiphol bringe soe. Hy wist ek oer de súder- en noarderhaven te fertellen en oer de nije wetterkearing.

It waaide behoarlik, de bus slingerde der soms oer, mar Piet wist it stjoer goed ûnder kontrôle te hâlden. 8.00u waren we ûndanks it missen fan in ôfslach by hal 3 ôfset.

Nei it ynsjekken by de balie 25 en paspoartkontrôle, en der troffen we Berry van Dam fan Singapore Airlines ek. Hy wie spesiaal foar ús by de balie. Hy fûn it gewelidich safolle friezen yn "syn" Fleantúch. Doe hiene we in heal oere tiid foar in bakje kofje.

Doe giene we mei ús allen yn de wite reisshirtsjes rjochting G07 wer we ús melde moasten by poart G49 foar de douane. Alles fan izer en floeiber spul moasten se witte en doe kamen we yn in kabine wer we skant waerden. Sawol ik sels as de oaren waren fisiteare, mar elts mocht gelokkich troch. Dit alles duorre 15 min, en doe giene we mei ús allen rjochting it fleantúch.

Dat fertrok 10.40 de loft yn, en elts siet as Fryslân Ferbynt groep by elkoar yn 't efterste diel fan it fleantúch. Neidat we yn't Frysk wolkom hjitten waarden troch Berry van Dam fia de speakers koe Singapore Airlines net mear stikken fansels.

We krigen ûnderweis geregeld drinken, wetter as sinasappelsop, mar ek waarm iten en sels in ontbyt. Súver te folle hjer.

We kamen om 5.30 yn Singapore oan, doe wie it thús noch de 5e Februaris, mar der al snein de 6e. Dat is net te begripen, mar toch wier en doe koe ik de pen oan Ida Kooijman troch jaan. Myn taak siet der op.

Groetnis fan Oege Faber

Op zaterdag 5 februari vertrokken Thea en ik 's morgens om 5.40 uur via Marsum naar Harlingen om de twee dames bij de waddenpromenade uit de auto te laten met de koffers. Zelf ging ik verder naar Súderstrjitte 17 waar onze auto in de garage van Bauke en Gerrie mocht staan.

Maar ik heb eerst Gerrie en hun koffiers naar de zelfde plek gebracht waar ik eerder de twee vrouwen had achter gelaten.

Toen zijn Bauke en ik in 5 minuten naar de promenade gelopen waar het hard waaide en het koud was. Een poosje later werden Sietsche en Goasse, door de man van Sietsche gebracht. De rest van de Terschellingens voegde zich toen ook uit hun hotel bij ons.

De bus was om 6.25 uur bij ons. Hij had de anderen in Leeuwarden om 6 uur opgepikt. Nadat de koffers ingeladen waren, kon de reis beginnen.

Buschauffeur Piet stelde zich namens ITS voor en vertelde dat hij ons naar Schiphol zou brengen.

Hij wist ook het een en ander over de zuider- en noorderhaven te vertellen en over de nieuwe waterkering.

Het waaide nogal hard, de bus slingerde soms, maar Piet wist het stuur goed onder controle te houden. 8.00 uur verlieten we, ondanks het missen van een afslag, bij hal 3 de bus.

Na het inchecken bij balie 25 en de paspoortcontrole ontmoetten we Berry van Dam van Singapore Airlines. Hij was speciaal voor ons bij de balie gekomen. Hij vond het geweldig dat er zoveel Friezen in “zijn” vliegtuig kwamen. Daarna hadden we nog een half uur de tijd voor een kopje koffie.

Toen gingen we gezamenlijk in de witte reisshirts richting G07 waar we ons moesten melden bij poort G49 voor de douane. Ze moesten alles weten omtrent ijzer en vloeibaar spul en toen kwamen we in een kabine waar we werden gescand. Zowel ik als de anderen werden gevisiteerd, maar gelukkig mocht iedereen verder. Dit alles duurde 15 minuten en toen gingen we met z'n allen richting vliegtuig.

Dit ging om 10.40 uur de lucht in en iedereen van Fryslân Ferbynt zat als groep bij elkaar in het achterste deel van het vliegtuig. Nadat we in het Fries welkom werden geheten door Berry van Dam via de speakers, kon Singapore Airlines natuurlijk niet meer kapot.

We kregen onderweg regelmatig drinken, water of sinaasappelsap, maar ook warm eten en zelfs ontbijt. Bijna teveel van het goede.

We kwamen om 5.30 uur in Singapore aan, het was toen nog 5 februari, maar daar al zondag de 6^e. Dat is eigenlijk niet vatten, maar toch waar en toen kon ik de pen aan Ida Kooijman doorgeven.

Mijn taak zat er op.

Groeten van Oege Faber

Zondag 6 februari / Maandag 7 februari.

Zondag 6 februari, luchthaven Singapore. Om 7.30 uur de pen overgenomen van Oege Faber.

Vanaf 7.50 boarden voor het laatste traject naar Auckland. En weer moeten we door de scan. Veiligheid voor alles. Singapore heeft trouwens een prachtige luchthaven, groot en hypermodern. We vallen wel op met onze polo's. Veel belangstelling voor de Leeuwarder folders is er niet, ze kunnen het niet lezen. Op tijd vliegen we richting Nieuw Zeeland, over Indonesië en als we Australië ook voorbij zijn is het nog een paar uurtjes. Vanochtend ons tweede ontbijt gehad, een beetje veel voor 1 dag en nu krijgen we al weer een warme hap. Met zo weinig beweging beginnen

we langzaam vol te raken. De vermoeidheid slaat ook toe, de laatste loodjes wegen zwaar. De landing wordt ingezet om 11.15 uur, we zijn er bijna. Spannend hoor. Nu gaat het beginnen.

En precies op tijd landt het vliegtuig. Nadat we aan alle kanten gecontroleerd zijn, worden we welkom geheten door het organiserend comité. Inmiddels is Jan van der Meulen dan ook jarig geworden en wordt uit volle borst toegezongen onder begeleiding van onze muzikanten. Buiten staat de bus klaar om ons naar het Gateway Motel te brengen, waar we een paar uurtje mogen slapen.

Na een prima nachtrust en een beetje matig ontbijt worden we weer door de bus opgehaald, die ons per abuis eerst naar het Holland House bracht. Daar waren ze nog niet klaar voor ons, zodat we eerst nog een

toeristische rondrit kregen. We werden naar Mount Eden gebracht, een van de vele vulkanen in de stad Auckland. Vanaf de berg een prachtig uitzicht op deze prachtige groene stad. Een derde van het aantal inwoners van het Noorder- eiland woont in deze stad. Een enorme oppervlakte. In het Holland House werden we opgewacht door de leden van de Dutch dancers met koffie, koek en later broodjes. Langzaam aan

druppelen de gastgezinnen ook binnen. We werden welkom geheten door Ina Koppenaar, de voorzitter van de club. Deze Dutch dancers, dansen in diverse Nederlandse kostuums. Helaas

kunnen we hen niet zien dansen want de meeste leden werken nog. Wel hebben we zelf nog een paar dansen laten zien, wat ook weer een leuke oefening was.

Verder kregen we ook nog een echt Nieuw Zeelands ijsje (Hokey Pokey). Dat smaakt naar meer. Inmiddels had iedereen kennis gemaakt met zijn gastgezin, zodat we wel mochten vertrekken. Jan en ik kwamen met Bauke en Gerrie bij Rick en Kathy van Bokhoven

terecht, waar we het erg naar onze zin hadden.

Tot zover mijn verslag, groeten van Ida

9 febr. 2011

We zijn samen met Jan en Ida Kooijman bij een zeer gastvrij en culinaire gastgezin ingedeeld. Het ontbreekt echt aan niets.

We slapen in het hemelbed en het ontbijt is een feestje. Als je al genoeg gegeten hebt, dan uit fatsoen nog maar iets extra's nemen, want er is zoveel en de gastvrijheid en vriendelijkheid straalt er vanaf.

De kleding voor het optreden inspecteren de kreukels er wat uitstrijken, zodat alles er weer perfect uitziet.

We maken met onze gastheer nog een tochtje per auto om het een en ander in de buurt te bekijken.

Waarbij we een prachtig uitzicht over Auckland hebben en genieten van de omgeving.

Daarna is het tijd om ons in het pak te hijsen. Half aangekleed {de dames} doen we ons tegoed aan de lunch, om ons daarna klaar te maken voor vertrek naar "ONS DORP".

Dit is een plek waar bejaarde [lees senioren] emigranten van Nederlandse afkomst wonen.

Het is ons eerste optreden in New Zealand.

Als we aankomen zijn er ook al mensen van onze groep die zich omkleden, omdat ze nogal ver van Auckland af verblijven. Maar er is tijd genoeg en zo langzamerhand loopt de zaal vol. En ook van onze groep komt iedereen binnen en komen de gebruikelijke verhalen los over de gastgezinnen. Waar ze verblijven en of ze Nederlands, Fries of wel Engels spreken en zo te horen zijn de meesten wel tevreden.

Jan vd Meulen neemt de leiding en zoals we geleerd hebben, beginnen we met de polonaise. Het is een gladde vloer dus dat is prettig om op te dansen. Uiteraard is het er behoorlijk warm en speelt de muziek ietsje langzamer, om niet direkt op het kookpunt te komen. Tussendoor wordt nog iets verteld over de kleding van de verschillende afdelingen. En aan het eind sluiten we af met het zingen van het Friese volkslied.

Het optreden is goed verlopen en het publiek is enthousiast.

Het is altijd mooi om te zien hoe de mensen genieten en mee te zingen wat zo herkenbaar voor ze is. Na afloop zijn er dan stevast de vragen over de klederdracht, waar je vandaan komt en de dankbaarheid.

Nog wat extra drinken naar binnen werken om de vochtbalans op peil te houden. En dan terug in de auto naar onze gastvrouw, die met hart en ziel weer een heerlijk diner klaar maakt. Met heel veel dank aan ons gastgezin vertrekken we morgen naar Hamilton.

Ik geef de pen door aan Tiny Brandenburg.
Gerry Bergsma.

Donderdag 10 februari 2011, verslag van Tiny Brandenburg.

Naar omstandigheden vertrok de bus nog redelijk op tijd uit Auckland. Onder leiding van Thomas Beuker bezochten we drie Friese bedrijven. Als eerste werd Haitsma Kitchen & Design bezocht, waar we werden ontvangen door mevrouw Haitsma en haar zoon, met echte Douwe Egberts koffie en zelfgebakken koek. Hierna volgde een rondleiding door het bedrijf welke werd afgesloten met het Friese Volkslied.

Rond de middag werden we ontvangen bij Lieuwe Faber Glasshouses, waar we na een rondleiding van Lieuwe himself, een prima buffet kregen voorgeschoteld. Deze ontvangst werd beloond met dans en zang en het Friese Volkslied.

Als derde bedrijf bezochten we de Geitenboerderij van John Meijer, waar 1350 geiten, in een carousel, werden gemolken, met uitbreidingsmogelijkheden tot 1800 stuks.

Na een rondrit over zijn land vertrokken we naar Hamilton.
Hier stonden onze gastgezinnen alweer klaar.
Net als in Auckland, werden we ook hier weer gastvrij onthaald.

Ik geef de Pen door aan Yvonne Hoeksema.

Verslag van vrijdag 11 Febr.

's Morgens 9.00 moesten wij ons verzamelen bij de universiteit van Hamilton. Daar werden wij welkom geheten door de maories.

Een maorie vrouw zong daarbij. Eerst moesten de vrouwen voorop lopen en de mannen volgden.

Bij het zitten gaan was het net andersom. Eerst de mannen en toen de vrouwen.

We werden toegesproken in hun eigen taal, welkom, welkom, welkom, (Kia Ora). Of, tnen akoto? wat voor ons wat moeilijk was om te begrijpen, later ging het over in het Engels.

Daarna begonnen ze met z'n vieren te zingen.

Het woord was daarna aan Sjoerd Galema. Eerst in het Engels, daarna in het Fries.

Het viel Sjoerd vooral op dat de mensen in Nieuw-Zeeland erg

veel respect voor elkaar hebben en dat wij zo geweldig ontvangen zijn hier in Hamilton door de Friezen die hier wonen.

Hartverwarmend.

Daarna het Friese Volkslied gezongen, begeleid door Rjimke.

Na het volkslied nam Michael Bennet het woord M.P (van het parlement van Hamilton).

Gevolgd door ds. Joustra. Toen nog een lied wat heel mooi werd gezongen door een vrouw.

Na afloop van deze ceremonie gingen we allemaal naar voren om te neuzen (een maorie gewoonte). Een hele aparte ervaring.

Na wat heen en weer wandelen kwamen we in de bus, waar we welkom werden geheten door Sophia Beuker.

Ze hield eerst een verhaal over hoe zij in Nieuw Zeeland waren gekomen. Haar man is in de bouw begonnen en heeft een heel goed bedrijf opgebouwd.

We gingen toen op weg naar de goudmijn Marta

Een mooie tocht. Er wonen heel veel Nederlanders daar in die buurt.

Onderweg Greetje, Sjoerd en Gerrie opgepikt. Onderweg geluncht in Waikino, een heel leuk treinstationnetje.

Heel apart.

Toen naar de waiki goudmijn. Een hele rondleiding gehad, met

uitleg in de bus (begon net te regenen, dat was jammer.

De goudmijn Marta dateert van 1891 en is 250 meter diep.

Nog even naar het museum daar geweest, waar ook een souvenirwinkel bij was. Er werd daar druk kaarten gekocht.

Toen weer in de bus waar we op de terugweg naar Hamilton nog even hebben gezongen en om 17.15 waren we weer terug, waar onze gastgezinnen ons op stonden te wachten.

We kunnen terugkijken op een hele mooie dag en gaan morgen met veel plezier dansen hier.

Gr. Bauke en Yvonne

Zaterdag 12 februari

Yvonne, bedankt voor de pen! Wel, na weer een goede nacht en een heerlijk ontbijt bij Hermanna (naar school fiets vriendin van Rjimke, een prachtig weerzien na zoveel jaar, hoe kon het zo treffen) en Henk in hun prachtige ranch, op naar Hamilton voor de dag: de Friese dag! Eerst Tinus en Goasse nog even oppikken bij de buren en op pad, prachtig weer!

Op de plaats van bestemming aangekomen was het parkeerterrein nog akelig leeg, oei, maar

es kijken hoe dit komt. Alle folkloaristen zochten elkaar weer op met nieuwe verhalen en oh, aint it bloody hot, maar hawar, de kop d'r voor! Op het plein had zich onderhand een ratjetoe aan hapjescaravans etc. verzameld en op het grote grasveld

vermaakten zich een aantal Friese hengsten met een sjees.

Om plm. 10.15 uur stond ons eerste optreden gepland. Het leek er eerst wel op dat er meer dansers waren dan publiek maar nadat onze voortreffelijke muzikanten begonnen te spelen kwam het publiek toch op gang. Prachtige locatie aan het water en nadat de dansers zich hadden opgesteld ging het los met de polonaise. De muzikanten zagen de gezichten allengs roder worden en dachten bij een enkele: komt dit wel goed. Maar

niemand is ontploft en het applaus na het optreden was ovationeel! Het volgende optreden was om 12.30 uur, dus hadden we even tijd om wat op de campus rond te lopen. De jeugd kon

klompke-sile, Anneke Douma verkocht haar cd's en plaatselijke kiwi's stalden ook hun waren uit. Voor alle aanwezige

Friezen was het een feest van herkenning, ze vonden

het prachtig en kletsten honderduit met elkaar.

Al snel hadden we een koffieverkooppunt gevonden, de koffie was voortreffelijk, eerst bestellen, betalen en je naam kwam op het bonnetje en dan wachten tot het klaar was. Het ging prima maar al die Friese namen was niet makkelijk voor de uitbater, ik had er maar John van gemaakt en Sjoerd schreef het zelf maar op, want daar kwam de beste man helemaal niet uit! Toen Sjoerd z'n koffie klaar was hield ie het bonnetje maar omhoog want hij kon het ook niet uitspreken (het kan ook aan Sjoerd z'n handschrift gelezen hebben).

Het tweede optreden trok veel meer publiek en nadat de gedeputeerde met z'n vrouw in Friese jurk op de nek de show eerst wat stal gingen we weer los. Het liep als dat het slydjage, het Friese

volkslied er nog tegenaan en we konden niet meer stuk!

Het dansen voor deze dag zat er op, sommigen bleven op de campus, de gastgezinnen woonden niet allemaal in de buurt, wij gingen even heen en terug, opfrissen, verkleeden en op naar het diner in de campus. Voorafgegaan door een gezellige borrel schoven we aan tafel met alle gastgezinnen (zelfs uit Auckland), organisatoren en wat dies meer zij, in een gezellig versierde zaal. Na een uitgebreide bedanksessie links en rechts konden we aanvallen, nou het smaakte prima!

De avond werd afgesloten met een bal en natuurlijk kreeg Anneke Douma de stemming er goed in: Bonke, Bonkefeart en het onvermijdelijke Woanskip in polonaise. Leuk!

Johan

Reisverslag zondag 13 februari 2011

Na een heerlijk ontbijt in ons gastgezin maken we ons gereed voor de dienst in de St. Petrus Kerk in Hamilton.

Deze Anglicaanse Kerk is een middenweg tussen Katholiek en Protestant.

De St. Peter's Cathedral heeft gestaan op de top van de kathedraal Hill, bekend als Pukerangiora in Maori, voor bijna 100 jaar. Deze Anglicaanse kerk dient als de kathedraal kerk voor de bisschop en het bisdom van Waikato. Het bisdom is een van de zeven in Aotearoa/Nieuw Zeeland die deel uitmaken van de wereldwijde anglicaanse gemeenschap.

Voorganger Jan Joustra heeft deze zondag in ieder geval een volle kerk met alle Friese gasten en Friese emigrantanten. De Folkloare Groep Fryslân zit heel herkenbaar in de prachtig gekleurde kostuums her en der verspreid in de kerk.

De dienst begint met een begroeting in de Maori taal als blijk van erkenning, omdat zij de eerste bewoners zijn van Nieuw Zeeland met hun taal en cultuur.

De preek gaat vandaag over Bonifatius die in 754 werd vermoord bij Dokkum.

Verbinding tussen Friezen, Angel Saksen, Pekeha, Maoriloland, taal en religie.

Bonifatius was een monnik uit Hampshire. Hij werd geboren in 675 en bracht meer dan dertig jaar door als zendeling aan de heidense stammen van Noord-Europa. Het keerpunt in zijn werk was toen hij een oude eik gewijd aan Thor omhakte en de mensen overtuigde van de leegte van het heidendom en afgoderij. In 722 werd hij benoemd tot bisschop van Mainz en tien jaar later werd hij aartsbisschop.

Sjoerd Galema bedankt voor de mooie week doorgebracht in Hamilton, waarna we met elkaar het Frysk Folksliet zingen.

Anneke Douma zingt in de kerk "It Swalkersliet", heel toepasselijk.

Het is een lange dienst, afgewisseld met zang van de Cathedral Singers, in een zeer warme kerk.

Na een lekker bakje koffie met eigen gemaakte koekjes zet de "Folkloare Groep Fryslân" haar beste beentje voor tijdens het dansoptreden op het plein nabij de kerk. Een enthousiast en

talrijk publiek heeft kunnen genieten van Schotse Wals, Boeredûns, Jan Pierewiet, Wals Contra en Schotse Trije met als afsluiting van deze mooie zondagmorgen het zingen van een aantal Friese liedjes.

Na het optreden is het tijd om het kostuum te verruilen voor onze luchtige zomerkleding. Gelegenheid wordt geboden in de bijgebouwen van de kerk of in de open lucht.

Een aantal leden van onze groep blijven nog 1 of 2

nachten bij hun gastgezinnen en de rest heeft de koffers meegenomen, welke na de verkleedpartij op een kar of in de auto worden vervoerd naar de Universiteit van Hamilton.

Bezoek Hamilton Gardens staat op het programma. Hamilton Gardens in Nieuw-Zeeland is niet een traditionele botanische tuin met conventionele plantencollecties. Het thema van de tuinen in Hamilton is "het bevorderen van de waardering en begrip van tuinen, hun geschiedenis, context en betekenis. "

Dit thema is gericht door middel van een breed scala van verschillende soorten tuinen. Sommige van de meer populaire functies zijn: een Chinese Scholar's Garden, Indische Char Bagh tuin, Japanse tuin van contemplatie, Italiaanse Renaissance tuin, Engels Flower Garden, een modernistische tuin, Victoriaanse Flower Garden, kruidentuin, grote moestuin en de Roger's Rose Garden.

Prachtige tuinen om te zien, voor de liefhebber zeer de moeite waard.

Na een rondwandeling verwennen we ons zelf op koffie, fris of een ijsje.

De "taxi's" brengen ons daarna naar de Fam. Joustra, waar we uitgenodigd zijn voor een heerlijk Chinees buffet.

Met een welkomstdrankje nemen we plaats in de tuin, voorzien van zwembad, van de dominee, waar lange tafels klaar staan voor de gasten.

Rimmer Hettinga, ek in Fries om útens, trakteert op lekkere rode en witte wijn van z'n eigen wijngaard. "Hettinga Estate Vineyard".

Hij komt uit een lange lijn van landeigenaren, de Hettinga familie van Boalsert. Na zijn studie landbouw in Emmeloord trad hij in dienst van Rhone Poulenc en raakte betrokken bij druiven telen en wijn maken in de Alzac en Pfalz (Winestrasse) regio's. Enkele jaren later verliet hij de wijnindustrie, maar de wens om zijn eigen wijngaard en wijnmakerij te hebben heeft hem nooit losgelaten.

De kans om een droom te verwezenlijken ontstond uiteindelijk toen hij in 1999 emigreerde naar Nieuw-Zeeland.

Hij vestigde zijn wijngaard in Hawke's Bay, vanwege zijn reputatie als de beste plaats voor rode en witte wijn productie in Nieuw Zeeland.

Tijdens het proeven van deze heerlijke wijnen worden er mini loempia's en kroepoek aan tafel geserveerd.

Dominee Joustra maakt van de gelegenheid gebruik zijn gasten welkom te heten. We hebben vaker familie op bezoek aldus de dominee. Soms het Chinese deel, zijn vrouw is nl. Chinese, vanavond heb ik echter het genoeg een grote Friese familie in onze tuin te mogen begroeten.

Een buffet van heerlijke gerechten, welke op voortreffelijke wijze in de keuken van de familie zijn klaargemaakt laat een ieder zich goed smaken. Rijst, nasi, ananas, kip, vlees, eieren, pinda's niets ontbreekt. Als toetje volgt rijst met stroop en/of ijs. Tot slot is er nog koffie of thee. Geweldig.

Zoals gewoonlijk volgen er bedankjes. Johan van Tuinen bedankt de familie Joustra voor hun inzet gedurende het gehele weekend. Ook Thomas Beuker maakt complimenten en laat weten dat de heer Galema vandaag weer naar Nederland moest vertrekken en hier vanavond niet meer aanwezig kon zijn.

Tsjebbe Hettinga probeert nog een van zijn bijzondere gedichten voor te dragen. Emoties worden hem echter de baas, waardoor hij de voordracht niet helemaal kan afmaken.

Anneke Douma, zelf deze dagen te gast bij de familie Joustra, zingt nog een lied. Tot slot biedt Sjoerd Radersma namens de stichting Fryslân Ferbynt een tasje met cadeaus aan de gastfamilie aan.

De pet, die op initiatief van Sjoerd van Tuinen rond is gegaan, wordt met inhoud aangeboden aan dominee Joustra.

Alweer een bijzondere dag waarop we tot slot het “Frysk Folksliet” zingen.

Bettie Zijlstra

Ik geef de pen door aan Rjimke Stienstra.

Folkloaregroep Fryslân op moandei 14 febrewaris 2011 yn Nij Seelân

Hjoed ha ik de pinne trochkrigen fan Bettie en ik sil besykje in ferslach fan disse dei te meitsjen. Ik sis it wol faker: een talentearde skriuwer kin fan neat in moai ferhaaltsje meitsje, ik kin dat net.

Wy, dat binne Douwe, Bettie, Tinus, Goasse, Klaas, Akkie, Johan en Rjimke, ha ôfpraat mei in autoferhierbedriuw om 9 oere op it parkearplein by de universiteit. Hermanna, in freondintsje fan my fan ertiids dy't nei Nij Seelân emigreard is en dêr't Johan en ik útfanhûzje, hat in auto regele by in Rent-a-Dent bedriuw. Rent-a-Dent betsjut dat de auto net nij is, no, dêr ha wy neat fan murken, hy ried dat it slydjage.

Johan en Klaas brochten de bringer fan de auto wer nei syn garaazje. Johan koe al aardich lofts ride, want hy hie yn de auto fan Hermanna al oefene, en omdat wy mei 8 man yn de auto sieten, koene wy allegear moai helpe!

Wy sette ôf nei it easten, nei in park dêr't in gijser aktyf is. Underweis yn it prachtige waar ha wy dochs in soad fan it lân sjoen. By de dyk lâns steane faak hege hagen, dy binne om de fruitbeammen dêr achter tsjin de wyn te beskermjen. Wy drinke kofje mei wat lekkers der by, en sûnder problemen kamen wy oan yn Rotorua. Wy hiene gelok, de gijser spuite omraak. Dat docht hy net de hiele dei, sa'n 2 x yn it oere. Ek yn dat park wie in sjo troch Maori's.

Neidat wy dêr omkuiere ha, it wie waarm en de sinne baarnde fûl, binne wy fierder riden, rjochting de Pacific by Mount Maunganui. Hermanna hie ús dat plak oanred. It wie sawat 4 oere de middeis en de temperatuer bûten en fan it wetter wie yn ien wurd hearlik. Samar hiene wy de swimklean oan en wiene wy yn de branding, net te leuwen sa geweldig. Wy hawwe it oan tiid, want de auto hoegde pas moarnier wer werom. Tsjin tsjuster wer yn de auto op Hamilton oan en ûnderweis pizza iten, dêr wiene wy wol oan ta. In sms'ke nei Jan, Tjitske en Greetje dat wy der oan komme. Se wiene al in bytsje ûngerêst omdat se tochten dat wy om 9 oere der wol wer wêze soene. Om healwei alven wiene wy wer "thús", de wyn stie klear yn it studinteferbliuw.

Wy kinne weromsjen op in prachtige "Nij Seelânske" dei.

Ik ha de pinne trochjûn oan Akkie,

Rjimke

Folkoaregroep Fryslân op maandag 14 februari 2011 in Nieuw Zeeland

Vandaag heb ik de pen doorgekregen van Bettie en ik zal proberen een verslag van deze dag te maken. Ik zeg het wel eens vaker: een getalenteerd schrijver kan van niets een mooi verhaaltje maken, ik kan dat niet.

Wij, dat zijn Douwe, Bettie, Tinus, Goasse, Klaas, Akkie, Johan en Rjimke, hebben afgesproken met een autoverhuurbedrijf om 9 uur op het parkeerterrein bij de universiteit. Hermanna, een vriendinnetje van mij van eertijds, die naar Nieuw Zeeland is geëmigreerd en waar Johan en ik logeren, heeft een auto geregeld bij een Rent-a-Dent bedrijf. Rent-a-Dent betekent dat de auto niet nieuw is, wel daar hebben we niets van gemerkt, hij reed prima.

Johan en Klaas brachten de brenger van de auto weer naar zijn garage. Johan kon al vrij goed links rijden, want hij had in de auto van Hermanna al geoefend, en omdat wij met 8 personen in de auto zaten, konden wij allemaal goed helpen.

We vertrokken naar het oosten, naar een park waar een geiser actief is. Onderweg, met prachtig weer, hebben we nog heel veel van het land kunnen zien. Langs de weg staan vaak hoge heggen om de fruitbomen die er achter staan tegen de wind te beschermen. Wij drinken koffie met iets lekkers erbij en zonder problemen arriveren we in Rotorua. Wij boften: de geiser spuitte enorm. Dat doet hij niet de hele dag, ongeveer 2 x per uur. In het park was ook een show van Maori's.

Nadat we er wat hadden rondgewandeld, het was warm en de zon brandde fel, zijn we verder gereden, richting de Pacific bij Mount Maunganui. Hermanna had ons die plaats aanbevolen. Het was ongeveer 4 uur in de middag en de buitentemperatuur en van het water waren, in één woord, heerlijk. We hadden de zwemkleding snel aan en waren snel in de branding, niet te geloven zo geweldig. Wij hadden tijd genoeg want de auto moest pas de volgende ochtend weer terug. Het was bijna donker toen we weer naar Hamilton reden en onderweg een pizza aten, dat hadden we wel nodig. Een sms-je naar Jan, Tjitske en Greetje dat wij onderweg waren. Ze waren al enigszins ongerust omdat ze meenden dat we wel weer om 9 uur terug zouden zijn.

Om half elf waren we weer "thuis", de wijn stond klaar in het studentenverblijf.

We kunnen terugzien op een prachtige "Nieuw Zeelandse" dag.

Ik heb de pen doorgegeven aan Akkie.

Rjimke

Verslag 15 februari New Zealand

's Morgens op een terrasje in Hamilton waar we aan de koffie met wat erbij zaten, schoot het Rjimke te binnen dat ze de pen nog door moest geven. Ik was nog niet aan de beurt geweest, dus aan de slag.

Even bij het begin van de dag beginnen. Na het ontbijt in de kantine van Waikata Universiteit was het tijd de gehuurde auto terug te brengen. Op de vraag van Johan wie mee naar het centrum wilde, werd door meerdere mensen gereageerd. Met vereende aanwijzingen arriveerden we bij de garage.

Na nog een paar foto's bij het tegenovergelegen pand te hebben gemaakt, dat helemaal beschilderd was met notenbalken, zijn we het centrum ingegaan.

Bij een grote souvenirwinkel zijn de laatste souvenirs gekocht om daarna op een terrasje neer te strijken.

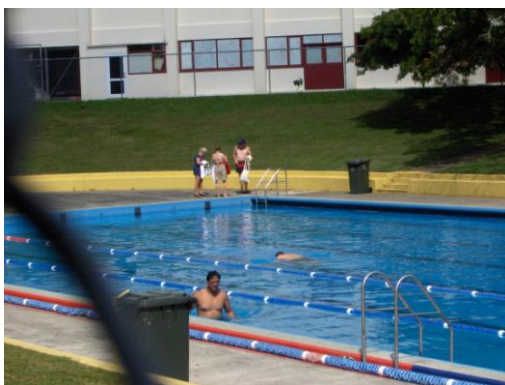
Daarna wat slenteren langs de winkels. De dames gaven aan om toch ook wat in de winkels rond te willen snuffelen.

Dit resulteerde er in dat er een jurk gepast werd in The Look, die net als in de Nederlandse winkels uitverkoop had.

Omdat ik graag zo'n Nederlandse stekker wilde, zijn we op zoek gegaan naar een electronica winkel. Via een lampenwinkel kwamen we terecht bij een New Zealandse Media Markt, genaam Dick Smith. Na wat handen- en voetenwerk werd de verkoper duidelijk wat we wilden en zo was de koop gauw gesloten. De beide muzikanten zagen een keyboard wat natuurlijk even uitgeprobeerd moest worden en er werd ook even een dansje gedaan.

Bij de uitgang van een parkeerplaats stond een prachtige sportwagen (ik weet geen merk) die ons voor wilde laten gaan. Maar omdat de mannen met de hand achter hun oor de bestuurder duidelijk maakten dat ze de motor wel wilden horen, kreeg de wagen voorrang. De bestuurder voldeed aan de wens en ging er volgas met spinnende wielen vandoor, om meteen weer op de rem te gaan staan. Het stoplicht was rood. Genoeg tijd om Rjimke met de wagen op de foto te zetten.

Na nog een biertje te hebben gedronken zijn we naar de rivier gelopen. Langs de rivier liep een prachtig wandelpad. Op de brug met een mooi uitzicht, foto's gemaakt en weer richting Universiteit gelopen. Later toch maar de bus genomen. Klaas en Goasse waren doorgelopen en stapten 3 of 4 haltes verder in.

Op de Universiteit de overgebleven pizza opgegeten en daarna naar het zwembad. Fijn om weer eens in een openluchtbad te zwemmen. Het 50m-bad was niet diep. Je kon overal staan. Gelukkig was er ook een 4.4-m diep bad en daar kon gedoken worden.

Jammer dat de duikplank er niet lag. Na nog wat drinken weer naar de bus om te gaan eten. Het was

lang wachten, er was een bus

uitgevallen. Halverwege de rit kwam de bus stil te staan, maar gelukkig, de volgende bus kwam al snel, en .... Meteen bekende bestuurder die met gejuich werd begroet. Snel overstappen en zie ... de weigerende bus deed het weer. Na inkopen in een supermarkt zouden we gaan eten in het casino, maar we mochten niet naar binnen. Bij

een kiprestaurant hebben we onze magen gevuld. Op de terugweg naar de bus nog gauw een

Starbucksbeker gekocht, mijn dochter verzamelt ze. Snel naar de bus. Daar bleek dat de meeste lijnen stopten na 8 uur. Ook de onze, maar met de hulp van een chauffeur kwamen we met overstappen weer bij de Universiteit aan. De laatste mensen kwamen aan, zodat de terugreisgroep weer compleet was. We hebben tot elf uur buiten gezeten. Na nog de laatste dingen in de koffer te hebben gestopt, kwam er een eind aan de laatste dag in New Zealand.

Op woensdagmorgen heb ik de pen doorgegeven aan Titus.

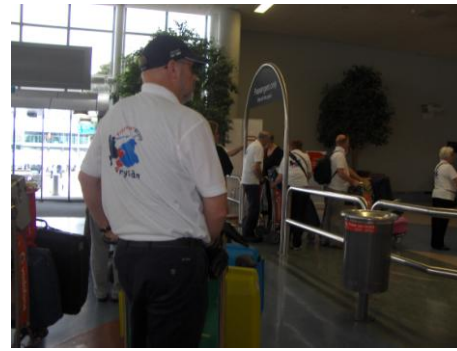
Akkie

Verslag 16 februari

Ontbijt en de koffers van de kamers.

8.30 uur vertrek met de bus van Hamilton naar Auckland.

Aankomst ± 10.45 uur.

Inchecken vliegreis terug. Onder leiding van Tytsje ging het prima. We hadden tijd over en we mochten koffiedrinken en veel mensen van ons hebben souvenirs gekocht.

Om 13.00 uur vertrok het vliegtuig.

We hadden een voorspoedige reis met veel eten en drinken.

Veel zaten t.v. te kijken of te slapen.

Je kon, als je dat wilde, een eindje lopen of naar de w.c.

Er werd van onze groep veel van plaats verwisseld.

Na 10 uren een hadden we een tussenstop in Singapore.

Tinus

Verslag 17 februari

Het laatste stukje van onze reis uit New Zeeland.

's Nachts van 16 op 17 februari om half 1 vertrokken we met het vliegtuig van air Singapore naar Amsterdam.

Eerst wat eten en daarna slapen.
De lichten werden gedoofd.
We werden om half 5 weer gewekt met eten.

En we zijn om half 7 geland te Schiphol- Amsterdam.
Door de douane en op naar de koffers in hal 18.
Johan van Tuinen stond ons op te wachten en leidde ons naar de bus.
Daarmee gingen we over de Afsluitdijk
Naar Bolsward, de eerste stop.
Wij eruit en de bus ging verder naar Leeuwarden.
We hebben mooie dagen gehad.

Groeten van Henk en Annie Bekema.